

8-مارت خانم-قىزلار بايرىمىڭىز لار مۇبارەك بولسۇن!

كۈچ بىرلىكتە، قىش ئۈمۈكتە

1999-يىلى
1-مارت
№3 (46)
1999 - год
1 - март
№3 (46)

ئىتتىپاق

ИТТИПАК

Газета издается с марта 1994 года

قىرغىزىستان ئۇيغۇرلىرى «ئىتتىپاق» جەمئىيەتتىكى ئاممىۋى-سىياسى گېزىتى
Республиканская общественно-политическая газета Общества уйгуров Кыргызстана «Иттипак»

كېلىۋاتقان نوۋرۇز بايرىمىڭىز لار بىلەن تەبرىكلەيمىز!

1999-يىلى يانۋارنىڭ ئاخىرلىرى خوتەن شەھەرلىك شوبورلۇق مەكتەپ مۇدىرى قاسم ياسىن خوتەن ۋىلايىتىنىڭ ۋىلايەتلىك نامزات بولۇش ئۈچۈن خىتاي كادىرلىرىغا خوشامەت قىلىپ 20 مىڭ يۈەنلىك زىيارەت بەرگەن. بۇ زىيارەتتىن ئۈزۈن ۋاقىت ئۆتمەي، قاسم ياسىننىڭ تىبى نامەلۇم كىشلەر تەرىپىدىن ئوت قىيىۋېتىلگەن. ئوتتىن خەۋەر تاپقان قاسم ياسىن دەرھال ھەرىكەتكە كېلىپ ئوتتىن ئۈزۈن ۋە ئائىلىسىنى قۇتقازغان. قاسم ياسىن ھازىر ھۆكۈمەت تەرىپىدىن قوغدىلماقتا.

تۈركىيە «يېڭى شەپقەت» گېزىتى 10-فېۋرال خەۋىرى: بېيجىڭ-ئىنسان ھەقلىرى تەشكىلاتى شەرقى تۈركىستاندىكى تۈلۈم جازالىرىغا دىققەت قىلىپ، ياۋروپا بىرلىكىنىڭ خىتايغا نارازىلىق بىلدۈرۈشىنى تەلەپ قىلدى. بۇ ئارىدا شەرقى تۈركىستاندا 11 كىشى ئۆلتۈرۈلدى.

تۈركىستان ئىنقىلابىي ئىنقىلابىي مەركىزىنىڭ قۇرغۇچىسى ۋە دېرىكتورى ئابدۇجېلىل قارقاش، «ھۆر تۈرك باۋارىيە رايونى» باشلىقى مۇزەپپەر قاپلان، ئەنقەرە ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ تىل ۋە تارىخ فاكولتېتىدىن پروفېسسور، دوكتور ئەركىن ئەمەت ۋە كۆپ ساندىكى چەتئەللىكلەر بىلەن بىرگە «شەرقى تۈركىستان ياۋروپا بىرلىكى» نىڭ 120 ئەزاسى قاتناشتى.

بۇ قېتىمقى قۇرۇلتايدا (ياۋروپا شەرقى تۈركىستان بىرلىكى) نىڭ رەئىسى ئەسقەرجان نىڭ ئېچىش نۇقتىدىن كېيىن يىللىق پائالىيەت ۋە مالىيە ئەھۋالىنى ئۇقۇپ ئۆتتى ۋە شۇ ۋاقىتتىكى ئۆزىدىلا بىر دېۋان ھەيئىتى ئۇيۇشتۇرۇلۇپ، سايلام باشلاندى. «شەرقى تۈركىستان ياۋروپا بىرلىكى» نىڭ رەئىسلىكىگە ئەركىن ئالىپتېكىن، ئەنقەرەجان، ئەسقەرجان دىن ئىبارەت 3 نەپەر نامزات كۆرسۈتۈلدى. ھۆرمەتلىك ئەركىن ئالىپتېكىن ۋە ئەنقەرەجان ئەپەندىلەر ئالدىنقى قاراردىكى رەئىس ئەسقەرجاننى رەئىسلىككە كۆرسىتىپ ئۆزلىرى نامزاتلىقتىن ۋاز كەچتى ۋە پۈتۈن ئەزالارنىڭ بىردەك

چوڭ نامايىش بولغان بولۇپ، «جۇڭگۇغا دېموكراتىيە كېرەك، كوممۇنىزمىنى ئەخلەت ساندۇقغا ئاتايلى!» ئەرگەن. ھۆر دېموكراتىك يېڭى جۇڭگۇ قۇرغۇچىسى ياشسۇن كومىنداكە ئاز سانلىق مىللەتلەرگە ئەركىنلىك دەپ شۇنار توۋلىدى.

دېڭىز ئارمىيەسى قىسمى قوماندانى زىڭ يۈكەي نۇرغۇن مەخپى ھەربىي ماتېرىياللارنى ئېلىپ تەيۋەنگە قاچقان، بۇ ئەھۋال خىتاي ھەربىي ئەمەلدارلىرىنى ئالاقىدە قىلىۋەتكەن. ھازىر جۇڭگۇدىكى ھەربىي ئەمەلدارلاردا پۇل ئۈچۈن ھەممىنى قىلىشتەك خاھىشلار كۈندىن-كۈنگە ئۈچ ئالماقتا.

1999-يىلى 12-يانۋار كۈنى كۆي جۇ ئۆلكىسىنىڭ كوي ياك ساقچى ئىدارىسىدا پارتلاش يۈز بېرىپ، 13 كىشى ئۆلگەن. 13-يانۋار كۈنى جۇ دېموكراتىيە تەلەپ قىلغۇچى خىتايلىقلار 10 مىڭ كىشىلىك نامايىش ئۆتكەن. بۇ سەۋەبلەر تۈپەيلى ئىچكىرى ئۆلكىلەرگە

1999-يىلى 3-فېۋرال ئۆز مۇخپىرىمىز ئابدۇللا پامىر خەۋىرى: كورلا شەھىرىدىن 10 كېلومېتىر يىراقلىقتىكى لوپنور ناھىيىسىگە كېتىۋاتقان يەرگە جايلاشقان خىتاي نازارەتچى ئارمىيىسىنىڭ 3824-زەمبىرەك بومبا قىسمىغا 1999-يىلى 1-ئاينىڭ 1-كۈنى كەچتە نامەلۇم كىشلەر تەرىپىدىن ئوت قويۇلغان بولۇپ، بۇ ۋەقەدە بۇ يەردىكى خىتاي ئەسكەرلىرىدىن 21 نەپەر كىشى ئۆلگەن. 6 كىشى يارىلانغان، 18 ئاۋتو-موبىل ۋە نۇرغۇنلىغان ھەربىي لاۋازىمەت كۆيۈپ كەتكەن. خىتاي ھۆكۈمىتى بۇ ۋەقەنىڭ خەلق ئىچىدە تارقىلىپ كىتىشىنى قاتتىق مەخپىي تۇتقان بولسىمۇ، بۇ ۋەقە بولغان يەرگە يېقىن ئولتۇراقلاشقان ئۇيغۇرلار تەرىپىدىن سېزىلگەن ۋە ئەتراپقا تېزلا تارقالدى.

خىتاي ھۆكۈمىتى ئۇرۇمچى شەھەرلىك دۆلەت بىخەتەرلىك تەشكىلاتىدىن ئەخمەت ئىمىن، ئەيسا تۇرسۇن قاتارلىق 2 كىشىنى ناماز ئۆتكەن، دىگەن

دۇنيا ئۇيغۇر ئەخبارات تورى (ئىنتېرنېت) نىڭ خەۋەرلىرى

خەلقئارا كەچۈرۈم تەشكىلاتىنىڭ كېرمانىيە پايتەختى بولغا خىتاي بىلەن سۈبھە تىلىشىدىغان ياۋروپا بىرلىكىگە ئەزا دۆلەتلەرگە ئىۋەتكەن خېتىدە: «خىتايىنىڭ يېقىنقى يىللاردا، ئىنسان ھەقلىرى مەسىلىسىدە سۈبھە تىلىشىشقا رىيالىق ھەرىكەتتە بولۇۋاتقانلىقى، سەمىيەتنىڭ ئىشەنچسىز ئىكەنلىكى تەكىتلەندى ۋە ئىمزالانغان كېلىشىملەرگە رىئايە قىلىنغانلىقى بىلدۈرۈلدى. خىتاي خەلقئارا ئىنسان ھەقلىرى شەرتنامىسىگە ئىمزا قويغىنى بىلەن ئىچكى قانۇندا بۇنىڭغا كۆڭۈل بۆلمىدى، دېيىلدى. ھەتتا ئۇيغۇرلارغا قارىتا ئېلىپ بېرىلىۋاتقان قىرغىنچىلىق ھەرىكەتلىرى قاتتىق ئەيىبلەندى.

ئۇرۇمچىدە 11 كىشىنىڭ ئۆلۈمىگە ھۆكۈم قىلىنغانلىقى ۋە بۇلارنىڭ ئىچىدە 2 كىشىنىڭ مىللىتى قىرغىز ئىكەنلىكىدىن خەۋەر تاپقان قىرغىزىستان جۇمھۇرىيىتى تاشقى ئىشلار مىنىستىرلىكى خىتايغا ئوتا تاشىۋېرىپ، خىتايدىكى بۇ ئىككى قىرغىزنىڭ جىنايىتىنى يەككە كىلىتىپ بېرىشىنى تەلەپ قىلغان بولسىمۇ، خىتاي ھۆكۈمىتى بۇنىڭغا پىسەنت قىلماي ئۇلارنى ئېتىپ تاشلىدى.

بۇ مۇناسىۋەت بىلەن قىرغىزىستان جۇمھۇرىيىتى بىلەن خىتاي ئوتتۇرىسىدا تۇنجى قېتىملىق سۆزلىشىش كېلىپ چىقتى.

سايلىشى نەتىجىسىدە ياۋروپا بىرلىكىنىڭ رەئىسلىكىگە ئەسقەرجان سايلاندى. رەئىستىن باشقا 9 كىشىلىك ئىجرائى ۋە ئىدارە ھەيئىتى سايلاندى.

ناھايىتى سەمىي بىر دوستلۇق ئىچىدە ئۆتكۈزۈلگەن بۇ سايلامدا ئىجرائى ھەيئىتىگە تۆۋەندىكى كىشىلەر سايلاندى.

رەئىس: ئەسقەرجان، مۇئاۋىن رەئىس: ئابدۇجېلىل قارقاش، باش كاتىپ: ئابدۇل نۇردۇن، مالىيە مەسئۇلى: ئەنقەرەجان، ئىدارە ھەيئەتلىرى: ئابدۇجېلىل ئەمەت، مېرال قانات، ئەنۋەر نوروز، مەرھابا رەجەپ سۇلتان زاكىر.

1999-يىلى 16-فېۋرال ئۆز مۇخپىرىمىز ئابدۇللا پامىر خەۋىرى: خوتەن شەھەرلىك جامائەت خەۋىپسىزلىك ئىدارىسى سىياسى بۆلۈم كادىرى جۈرئەت ۋە مۇھەممەت ئۆمەر مۇشۇ ئاينىڭ 10-كۈنى كېچىدە خوتەن شەھەرلىك قۇرۇلۇش ئىدارىسى ئالدىدا نامەلۇم كىشلەر تەرىپىدىن يېشى پالتا بىلەن چېپىپ ئۆلتۈرۈلۈپ، يان قوراللىرى ئېلىپ كېتىلگەن. خەلقنىڭ ئىنكاس قىلىشىچە بۇ كادىرلار خىتايپەرەس، ئۆز مىللىتىگە خىيانەتكار كىشلەر بولغانلىقى ئۈچۈن ئۆلتۈرۈلگەن بولۇپ، بۇ ۋەقەدىن كېيىن خوتەن شەھىرىدە ۋەزىيەت ناھايىتى چىڭىپ كەتكەن.

كىرىپ تىجارەت قىلىۋاتقان ئۇيغۇرلارنىڭ ھەممىسى تۈرمىگە تاشلانغان. شىنجا چۈڭدا ئۈزۈم ساتىدىغان ئۇيغۇرلارنىڭ مېلىنى مۇسادىرە قىلغاندىن سىرت 24 نەپەر، 7 ئايال جەمئىي 31 كىشىنى قولغا ئالغان.

گېرمانىيىنىڭ سۈنچىن شەھىرىدە «ياۋروپا شەرقى تۈركىستان بىرلىكى» نىڭ 10-قۇرۇلتىيى غەلبىلىك ئۆتكۈزۈلدى. شەرقى تۈركىستاننىڭ ياۋروپادىكى ئاۋازى بولغان ۋە 1990-يىلدىن بۇيان شەرقى تۈركىستان داۋاسىنى ياۋروپا جامائىتىگە ھۆكۈمەتلىرىگە خەلقئارا جامائەت ۋە تەشكىلاتلار غاناڭلىشىش ئۈچۈن كۆرەش قىلىۋاتقان «ياۋروپا شەرقى تۈركىستان بىرلىكى» (ي.ش.ت.ب.) نىڭ 10-قېتىملىق قۇرۇلتىيى 1999-يىلى 14-فېۋرال يەكشەنبە كۈنى غەلبىلىك ئېچىلدى. «ياۋروپا شەرقى تۈركىستان بىرلىكى» نىڭ بۇ قۇرۇلتىيىغا «ياۋروپا شەرقى تۈركىستان بىرلىكى» نىڭ پەخىرى رەئىسى، ۋاكالىتسىز مىللەتلەر تەشكىلاتى (BMT) نىڭ سابىق رەئىسى ۋە «ئەيسا يۈسۈپ ئالىپتېكىن ۋەخپەسى» نىڭ باشلىقى ئەركىن ئالىپتېكىن، «دۇنيا ئۇيغۇر ياشلىرى قۇرۇلتىيى» نىڭ رەئىسى ئۆمەر قانات، «دۇنيا ئۇيغۇر ياشلىرى قۇرۇلتىيى» نىڭ ئىجرائى كومىتېت رەئىسى دولقۇن ئەيسا، «شەرقى

سەۋەب بىلەن خىزمەتتىن ھەيدىگەن. خىتايلىق ئەخمەت ئىمىن ۋە ئەيسا تۇرسۇننى 3 ئايدىن كېيىن دۆلەت مەخپىيەتلىكىنى ئاشكارىلىغان دىگەن قايىق بىلەن قولغا ئېلىپ، لەنجۇدىكى داچاڭ تۈرمىسىگە سولغان. ئارىلىقتا 3 ئاي ئۆتكەندىن كېيىن بۇ 2 كىشىنىڭ ئۆلكىسى «تۈرمىدىن قاچقانلىقى ئۈچۈن ئېتىۋېتىلدى» دىگەن بۇھتان بىلەن ئائىلىسىگە قايتۇرۇپ بەرگەن.

بۇ يىل 1-ئاينىڭ 7-كۈنى ئۇرۇمچىدىكى 14 تۈرمىدىن جەمئىي 320 سىياسى مەھبۇسنى سىجىۋەندىكى تۈرمىگە يۆتكەن.

ئۇرۇمچىدىكى باجاخو ۋە لوداۋان تۈرمىسىدە كۈندە 28 نەپەر سىياسى جىنايەتچىگە تاماق بەرمەي ناچ قويۇپ ئۆلتۈرۈۋەتكەن. سىياسى مەھبۇس-لارنىڭ ئۇرۇق-توققانلىرىغا «بۇ جىنايەتچىلەر تۈرمىدىن قاچقانلىقى ئۈچۈن ئېتىپ تاشلاندى» دەپ بىلدۈرگەن.

بۇ يىل يېڭى يىلدا شاڭخەينىڭ نەنتۇڭ شەھەرلىك جامائەت خەۋىپسىزلىك ئىدارىسىغا بومبا قويۇلغان بولۇپ، پارتلاشتا 18 ساقچى ئۆلگەن ۋە شاڭخەيدە

تەيۋەننى خىتاي تېررىتورىيەسى دەپ ئېتىراپ قىلىش يەسىنىڭ ئاجراماس قىسمى دەپ ئېتىراپ قىلىش مەجبۇرىيىتىنى بۇزغانلىقى تەكىتلىنىدۇ.

1920-50-يىللار جەريانىدا ئالمۇتا، جامبۇل ۋىلايەتلىرى ۋە ئالمۇتا شەھىرى بويىچە «خەلق دۈشمىنى» دەپ ئەيىبلىنىپ ئېتىپ ئۆلتۈرۈلگەن ئۇيغۇر پەرزەنتلىرىنىڭ تىزىمى بېرىلگەن.

دېپلوماتىك مۇناسىۋەتنى توختاتتى خىتاي تەيۋەن بىلەن رەسمىي ئالاقىلارنى ئورناتقان ماكدونىيە بىلەن دېپلوماتىك مۇناسىۋەتلەرنى توختاتتى. ماكدونىيە ھاكىمىيىتىگە ئېۋەتىلگەن رەسمىي ھۆججەتتە ماكدونىيە تەيۋەن بىلەن دېپلوماتىك مۇناسىۋەتنى ئورنىتىپ، خىتاي-ماكدونىيە كۈم-مىۋىنىكىسىنىڭ پىرىنسىپلىرىغا خىلاپلىق قىلغانلىقى، شۇنداقلا خىتاي خەلقىگە ۋەكىللىك قىلىدىغان بىردىن-بىر قانۇنىي ھۆكۈمەت دەپ،

يېزىلغان، ئەمما ئىسىم شەرىپىگە تۇغۇلغان يېرىگە قاراپ ئۇيغۇر دەپ تەخمىن قىلىنغانلار. («ئۇيغۇر ئاۋازى» گېزىتى 1999-يىلى 7-سان).

تاشكەنتتىكى پارتلاشلار

6-فېۋرال كۈنى ئەتىگە ئىككى سائەت 11.00 دە تاشكەنت شەھىرىنىڭ باش مەيدانىدا، مىنىستىرلار داۋامى 4-بەتتە

تەيۋەننى خىتاي تېررىتورىيەسى دەپ ئېتىراپ قىلىش يەسىنىڭ ئاجراماس قىسمى دەپ ئېتىراپ قىلىش مەجبۇرىيىتىنى بۇزغانلىقى تەكىتلىنىدۇ.

1920-50-يىللار جەريانىدا ئالمۇتا، جامبۇل ۋىلايەتلىرى ۋە ئالمۇتا شەھىرى بويىچە «خەلق دۈشمىنى» دەپ ئەيىبلىنىپ ئېتىپ ئۆلتۈرۈلگەن ئۇيغۇر پەرزەنتلىرىنىڭ تىزىمى بېرىلگەن.

بىلىم ئىنساننىڭ ئىقتىسادىدا ۋە جەمئىيەتتە خورلاش مىللىتىمىزنىڭ ۋە جۇدۇدا نادانلىق ۋە قۇللۇقتا ياشاشنى بەيدا قىلىپ قويغانلىقى ئۈچۈن خېلى كۆپ كىشىلەرنىڭ مۇستەقىل ئىنسانى قەدەر - قەممىتىنى بىلىش ئىرادىسى ۋە قىزغىنلىقى يېتىلمىگەن. ھەقىقىي قەد كۆتۈرۈش قانداق بولىدىغانلىقىنى بىلمەيدۇ. ئەگەر ھەممىمىز بۇ خىل كىشىلەردەك كۆزۈل بۇلەيمى، پەقەت تىرىك بۇدلاردەك ياشاپ كېتسە، مۇستەقىللىق كۆرىشىمىزگە قانداق كاپالەت قىلغىلى بولىدۇ؟

ئەيسا يۇسۇف ئالىپتېكىن

ئۇنۋېرسىتېتنىڭ مۇنەببىرىگە چىقىپ، «ئىدىقۇت مەدەنىيىتى» ئۇستىدە سۆزلەشكەن ئۇنىڭ دادىسى - مۇھەممەد ھاجى، قاپاقلىرى تۈرۈلگەن جىددى بىر ھالەتتە «زال»غا بۇسۇپ كىرىپ، مۇنەببەردە تۇرغان «بىز»نىڭ «تاگور»غا قاراپ «ھەي ئاخىق، قۇرۇق كەينى قويۇپ دۇكانغا قارا، مەن ھەرەمگە يەنە بېرىپ كەلەي» دىگىنىچە كىلىپ ھېلىقى «بىز»نىڭ «تاگور»نىڭ قولىدىن سۆزگىنىچە ئېلىپ چىقىپ كەتتى! كېيىن «كوچا»دىن تۆتكەچ قارىسام ھېلىقى بىزنىڭ «تاگور»، كوچا دوقمۇشدا ئولتۇرۇپ، بىز دە «سەكەن خالتا» دەپ ئاتىلىدىغان كاۋاۋىچى، مىقدارچى، ھېقىق - ھېقىق دىگەندەك ئۆسۈملۈك دورىلىرىنى ساتقىلى تۇرۇپتۇ! مەن بۇ ئىشقا ھېچ بىر ھەيران قالمىدىم. لېكىن «ھەيران» قالمىغىنىغا ھەيران قالدۇم!!

«دوللار» دەپ سىرتىم. كېيىنكى ئىشلار قانداق بولدى ئىسمىدە يوق. لېكىن بىراز ئېسىمدە قالغىنى ئۆلگىدەك ئاشىق بولۇپ، كۆيۈپ-پىشىپ يېكىدىن نىكاھلانغان 24 ياشلىق ئايالىمنى 100 دوللار پايدىسىغا 78 ياشلىق مۇمايغا تىگىشىۋېلىپ بەك خوشال بولدۇم!! ۋە بۇ خوشال-لىقىمدىن بىر سەكسىمە ئويغىنىپ كەتتىم، ۋاقىتقا قارىسام ناماز ۋاقتى بولۇپ قاپتۇ. نامىزىمدىن ئاللاھتىن شۇنى تىلىدىمكى «ئى، ئاللاھ، ماڭا مۇنداق بايلىقنىڭ كېرىكى يوق. ماڭا پەقەت ھەقىقىي ئىمان ۋە سەمىي ئىنسان ئاتاقلىغايسەن. نامىن!» دىدىم.

قالدى. «دوختۇرۇم» مېنى تولۇق چۈشەنگەن بولغاچقا مېنىڭ يېرىمىنى ساقايتتى ۋە يېرىمىگە «دوللار» قاچىلاپ قويدى. يۈرۈكىمنىمۇ «دوللار»دىن ياساپ چىقتى. ئاخىرى مەن يەنە تىرىلدىم. ئەمدى مىنىڭدە «ئەقىل»مۇ يوق، «سېزىم»مۇ يوق، ئاجايىپ بىر ئىنسانغا ئايلاندىم. مەن ئەمدى ھېچكىمنى تونىماس بولۇپ قالدۇم. تونۇشلىرىمىمۇ ئاتونۇش تۇيۇلاتتى. ھەتتا بەزىدە بىللە ياتقان ئايالىمنى تونماي «سەن كىم؟ سەن دوللارما؟ دوللار بولمىساڭ يوقال كۆزۈمدىن» دەپ سالاتتىم. سۆزلىسەم نەمە دەۋاتقانلىقىمنى بىلمەيتتىم، ھازىر دىگەن كېيىن ھازىر يوق ئىدى. ئاجايىپ قەسەملەر بىلەن

چۈشنامە - 5

مەن چۈش كۆردۈم. چۈشۈمدە مەن بىر دەرىجىدىن تاشقىرى «مىللىتونېر»غا ئايلىنىپ قالدۇم. قانچىلىك «دوللار»نىڭ بارلىقىنى ئۆزۈم بىلمەيتتىم، ئەگەر بىرسى خالىس ئىستى بىلەن مىنىڭ پۇلۇزۇمنى سائىپ يېرىمەكچى بولسا سان يازدىغانغا 30 خانلىق كالكۇلاتورمۇ كارغا كەلمەيتتى. بىر ماشىنا قەغەزمۇ يەتمەيتتى بەلكى ھازىرقى ئەڭ ئىلغار ھىساپلاش ماشىنىسى - كومپيۇتېرمۇ ساناپ بولالماس ئىدى. مەن شۇ قەدەر باي ئىدىم! دوللار مەن ئۈچۈن ئىمان، دوللار مەن ئۈچۈن ۋىزۇدان، دوللار مەن ئۈچۈن ئىنسان، دوللار مەن ئۈچۈن ئىمكان، دوللار مەن ئۈچۈن ھەممە، ھەممە ئىدى.

كۈيىقاپتىكى چۈشلەر

داۋامى، يېشى 1998 - يىلىنىڭ 1 - دېكابىر ۋە 1999 - يىلىنىڭ 1 - فېۋرال

چۈشنامە - 6

ئىشۇنداق بىر خاسىيەتلىك چۈش كۆرۈپتىمەن. بۇنىڭ ئۈچۈن ھەم خوشالەن ھەم ئۆزۈمنىمەن! چۈنكى كۈنلاردا: «ياخشى چۈش ئۇقتىغا كېلىدۇ...» دەيدىغان گەپ بار. ئەپسۇسكى، ياراتقان ئېگىسىدىن تىزلىنىپ ئولتۇرۇپ شۇنى ئۆتۈنمەنكى: بۇ چۈشلىرىم «چۈش» ھالىتىدە يوقالغاي!

ۋەدىلەرنى بىرەتتىم - دە ئۇتتۇپ قالاتتىم. مىنىڭدە نومۇس دىگەندىن بىر تامچىمۇ يوق ئىدى. «نومۇس» دىگەن سۆز مىنىڭ ھايات لوغىتىدە ئاللا قاچان ئۆز مەنىسىنى يوقاتقان 5 تال قۇرۇق ھەرپتىنلا ئىبارەت ئىدى. مەن ئۈچۈن ئىنسانلارنىڭ ھەممىسى «ئاخماق» كۆرۈنەتتى. نامىرىكىدا ئوقۇپ «دوكتۇر» بولغان كىشىلەرمۇ ماڭا نىسبەتەن «ئېلىيە»نى يادلاۋاتقان بالىلاردەك تۇيۇلاتتى. ئۆزۈمنىڭ بىرەر ھۆججەتكە ئىمزا قويغىدەك ساۋادىم بولمىسىمۇ، ئۇلارغا دەرس ئۆتكۈم كەلتەتتى. دۇنيادا ھەر قانداق بايلىق بىلەن سېتىپ ئالغىلى بولمايدىغان بىلىم، ئەقىل-تالانت، سۆيگۈ... دىگەنلەرنى پەقەتلا چۈشەنمەيتتىم.

چۈشۈم بولغاچقىمىكىن ياكى مېنىڭمە «دوللار» قاچىلىنىپ قالغانچىمىكىن، بەزى ئىشلار تازا ئېسىمدە يوق. ئىسمىدە قېلىشچە سەپكە قوشۇلۇپ ھەجكە ماڭدىم. «مەككىدە بەك پۇل بولىدىكەن» دىسە 500 توننا مال ئالدىم. ئانېروپورت خادىمى ماڭا ھەيران بولۇپ، «بۇ ماللار نۇشە - زاكاتمۇ؟» دەپ سورىۋىدى. «يۈم ئاغزىڭنى، مېنىڭدە خەيرىنخەلىق، ئىشانە، نۇشە - زاكات، خالىس ياردەم دىگەنلەر مەۋجۇت ئەمەس. شۇ تاپتا بۇرۇن كۆرسىتىۋاتقان زۇكام سۇيىمۇ ماڭا «دوللار» كۆرىنىدۇ» دىدىم. ئاللاھنىڭ مۇقەددەس ئۆيى بولغان «بەيتۇللا»نىڭ يېنىدا ناماز ئوقۇتتىم، تەسۋى سىرسەممۇ «دوللار»،

مانا ئەمدى پۈتۈن دۇنيا، پۈتۈن ئىنسانىيەت ۋە پۈتكۈل كائىنات ماڭا «دوللار» كۆرىنىدىغان بولدى. تەلىق يەسە «دوللار» يۇقاتقاندا بولمايتتى. قىزلىرىنى سۆيىمۇ «دوللار»نى سۆيگەندەك بولمايتتى. چۈنكى مىنىڭ ئىشقى - مۇھەببىتىم «دوللار»نىڭ ئۈستىگە قۇرۇلغان ئىدى. مۇشۇ ئىشقى كۆرسەم «دوللار» مۇشۇ ئىشقى، پەيز كەلە «دوللار» كېلىۋاتقاندا تويۇلاتتى، كىشىلەرنىڭ ئازىپ-ئوقۇيەتتىن ئېقىۋاتقان كۆز ياشلىرىنى كۆرسەم «دوللار» ئېقىۋاتقاندا ھەتتا يىگۇنا قېرىنداشلىرىمنى قىرغان ئوق جاراھەتلىرىنى كۆرسەم مەن ئۈچۈن دوللار تۈگۈلدىغان «تۈشۈك» ئېچىلىۋاتقاندا ھېس قىلاتتىم. مەن يەنە دوختۇرغا بېرىپ دوختۇرۇشنىڭ دەت قىلىشىغا قارىماي قۇلۇقۇم - ئىك ئاڭلاش پەردىسىنى «دوللار»دىن يىلىپ قوي دىنىم ۋە يىلىتىم. دوختۇرخانىدىن چىققاندىن كېيىن مەن ئاڭلىغان ھەر قانداق ئاۋاز «دوللار»نىڭ ئاۋازى بولۇپ ئاڭلاندى. كىشىلەر ماڭا سالام قىلىمۇ «دوللار» بېرىمۇ؟ دىگەندەك ئاڭلىنىتتى. ئەڭ خەتەرلىك بولماي قالغىنى شۇكى، ئانامنىڭ تۈلۈم خەۋىرى. مەن ئۈچۈن «دوللار» كەلدى دىگەندەك ئاڭلاندى. مېنىڭ كۆزۈمدىمۇ «دوللار» قۇلىقىمىمۇ «دوللار» بولغاچقا كۈچىدا ماشىنا ۋە قەسكە يولۇقتۇم ۋە مېنىڭ يېرىمى چۇۋۇلۇپ كەتتى. يۈرۈگۈمۈ ھەركەتتىن توختاپ

شاگىرتلارغا بېغىشلانغان قەلب

ۋەر بولدى. بۇ خوشاللىق قىرغىزىستاندىكى ئۇيغۇر - لارنىڭ ئورتاق خوشاللىقىدۇر. مەن ئىبادەت تۇرسۇن قىزى بىلەن سۆھبەتلىشىپ بىزنىڭ كەلگۈسى ئەۋلاتلىرىمىزنىڭ تەغدىرى، ئۇيغۇر فاكولتېتىغا بولغان قىزىقىشى ئاتا-ئانىلارنىڭ ئۇنىڭغا ئېتىۋارسىز قاراۋاتقانلىقىنى ئاڭلاپ يۈرەكلىرىم ئېزىلدى. قاتتىق نارازى بولۇپ، بىزنىڭ بىلىم ئېلىۋاتقان ۋە بىلىم ئېلىشنى خالىسىمۇ، ئىمكانىيەتلىرى يار بەرمىگەن، ئوقۇشقا قىزىققۇچى يىگىت - قىزلىرىمىزغا بىزنىڭ شەھرىمىزدىكى تۇرمۇش شارائىتى تولۇق بولغان تىجارەتچى ياشلارنىڭ دەۋىر ئالدىدىكى باش تارتىپ بولماس مەجبۇرىيىتىنى بىلىپ، خالىس ياردەملىرىنى ئايىماي مەرىپەت ئىشلىرىمىزغا كۆڭۈل بۆلسەقانچىلىك ياخشى بولاتتى، دىگەن ئويلار خىياللىرىمىدىن ئۆتتى. ۋە ئەۋلاتلىرىمىز ئۈچۈن ھارامىي - تالماي خىزمەت قىلىۋاتقان ئىبادەتكە «سىزنىڭ بۇ ئادىل ئەمگەكلىرىم - كىزىنى باھالايدىغان ۋە ئۇنىڭ قەدەرگە يېتىدىغان ئۇيغۇر ئاتا-ئانىلار چىقىدۇ. مەدەنىي - مائارىپىمىزغا كۆڭۈل بۆلىدىغان سېخى، مەرت - مەردانە يىگىتلىرىمىز چىقىدۇ. سىزنىڭ مەرىپىتىمىزگە سېگىدۇرگەن ئەمگەكلىرىمىز ئۇيغۇر تارىخىدا ئۇنۇملار بولۇپ ئورۇن ئالىدۇ دىگەن ئويىدا قالدىم.

مۇكەممەل ئىبادەت مۇئەللىمىدىن تىل دەرسىدە ئۇسۇلۇقىمىز قانغاندەك بولىدۇ دەيدۇ. ئىبادەت سىۋىپىتىلارنى تەربىيىلىشىدە ئائىلە، جەمئىيەت مەكتەپ قاتارلىق 3 تەرىپىنى ئۆز ئارا زىچ بىرلەشتۈرۈپ ئوقۇغۇچىلار ئارىسىغا چوڭقۇر چۆكۈپ بىلىم دەركاھىدا ئۇستاز، ئائىلىدە ئانا، جەمئىيەتتە يېقىن دوستلاردىن بولۇپ، بىلىم بېرىشى يوقۇرى سۈرگەنلىكى تۈپەيلى بۇ يىل 53 - مەكتەپتە ئالى دەرىجىلىك ئۇستاز دىگەن شەرەپلىك كۇۋا نامىغا سازاۋەر بولغان بولسا، ئۇيغۇر فاكولتېتىدا «چوڭ ئوقۇتقۇچى» دىگەن ئۇنۋانغا سازا-

ئۈچۈن ئۇيغۇرلارنىڭ مەدەنىي ھاياتىدىن، تىلىدىن، سەنئىتىدىن، ئورپى - ئادىتىدىن دەرس بېرىپ ئوقۇغۇچىلارنىڭ مىللى روھىنى كۆتەردى. شۇنداقلا ئۇيغۇر پەرزەنتلىرىنىڭ مىللى تىلىنى، مەدەنىيىتىنى، ئىلىم - پەننى ۋە خەلقىنى قىزغىن سۆيۈش ئىدىيەسى - نىڭ شەكىللىنىشىگە ئاساس سالدى. ئوقۇغۇچىلارغا مىللى قەھرىمانلىرىمىزنى، ئالىملىرىمىزنى، شائىرلىرىمىزنى تونۇشتۇرۇپ ئۇلارنىڭ ئىجادىيىتىنى ئۆگەتتى. شېئىرلىرىنى يادىلاتتى، چۆچەكلەرنى نېيىتقۇزۇپ، تىپىشماقلىرىنى تاپقۇزۇپ زېھنىنى ئاشۇرۇشقا تىرىشتى. شۇڭلاشقىمۇ مەكتەپلەر بويىچە مۇسابىقىدە ئۆتكەن يىلى ئىبادەتنىڭ دەرسى ئالاھىدە ماختاشقا سازاۋەر بولدى. ئىبادەت 53 - مەكتەپتە ئۇستازلىق ۋەزىپىسىنى ئۆتسەندىن تاشقىرى 4 يىلدىن بۇيان قىرغىز - ستان مىللى ئۇنۋېرسىتېتىنىڭ ئۇيغۇر فىلولوگىيە فاكولتېتىدا سىۋىپىتىلارغا تىل تەجرىبىسىدىن دەرس بېرىدۇ. ئۆزىنىڭ بىلىم بېرىش جەريانىدا مەخ - سەتنىڭ ئىنىق بولۇشى مەزمۇنىنىڭ توغرا بولۇشى، ئوقۇتۇش ھالىتىنىڭ تەبىئى بولۇشى، ئۇنىڭ ئۇستاز - لىققا لايىق بولغان ئالاھىدىلىكىدىن ئۆزى تىل دەرس - سىدە قائىدىلەرنى سۆزلەشتە سىۋىپىتىلارنى قايىل قىلدى. مەن سىۋىپىتىلار بىلەن سۆھبەتتە بولغۇنىدا ئۇيغۇر تىلىنىڭ قائىدىسىنى سۆزلەيدىغان ئانا تىلغا

مىللەتنىڭ پەن - مەدەنىيەت تەرەققىياتىنى كۈللەندۈرۈش ئوقۇتقۇچىلارنىڭمۇ جەلپلىق ئىچىگە باغلىق. بۇ ئۇقتىنى ھەقىقىي ماھىيىتى بىلەن چوڭقۇر چۈشۈنۈپ كەلگۈسى ئەۋلاتلارنىڭ ئىلىم - مەرىپەت ئىگەللىشى ئۈچۈن، بۇر تۈزۈملىرى ئىچىدە قەتئى - ئىرادە ۋە زور غەيرەت ۋە شىجائەت بىلەن خىزمەت ئىشلەپ خەلىق قەلبىدە «ئۇلۇغ ئىنسان» روھىنىڭ سىماسىنى چاقىتىپ كېلىۋاتقان ئوقۇتقۇچىلارنىڭ بىرسى ئىبادەت تۇرسۇن قىزى. ئۇ پۈتۈن زېھنى كۈچىنى ئەۋلاتلارنى تەربىيەلەشكە بېغىشلاپ كەلمەكتە. ئىبادەت 1950 - يىلى ۋەتەننىڭ مەركىزى ئۈرۈمچى شەھىرىدە دۇنياغا كەلگەن. ئوقۇغۇچىلىق دەۋرى 25 - باشلانغۇچ مەكتەپتىن باشلانغان. 1962 - يىلى ئاتا-ئانىسى بىلەن سوۋېتلەر ئىتتى - پاقىغا كۆچۈپ چىقىپ قازاقىستاننىڭ جامبۇل ۋىلايە - تىگە ئورۇنلاشقان. فىزىكا - ماتېماتىكا فاكولتېتىنى 1974 - يىلى تۆگەتكەن. 1976 - يىلى تۇرمۇشقا چىقىپ قىرغىزىستاننىڭ مەركىزى بىشكېك شەھىرىگە كەلگەن. بىشكېك شەھىرىدە بولسا 45 - مەكتەپتە 6 يىل ئاندىن كېيىن بۈگۈنكى كۈنگە قەدەر 53 - مەكتەپتە ئوقۇتقۇچىلىق خىزمىتىنى ئىشلەپ كېلىۋاتىدۇ. 1995 - يىلى مۇئەللىملەرنىڭ بىلىم دەرىجە بويىچە مۇسابىقىدە ئالى دەرىجىلىك ئورنىنى ئېلىپ كۇۋا نامىغا سازاۋەر بولغان. ئىبادەت ئوقۇتۇش خىزمىتى جەريانىدا، ئەخلاق تەربىيىسىنى چىڭ تۇتتى. بولۇپمۇ ئۇيغۇر بالىلىرى كۆپ ساننى تەشكىل قىلغان 53 - مەكتەپتە دەرس بېرىش جەريانىدا، ئۇيغۇر تىلىدا قوشۇمچە دەرس بەردى، ۋە ئۆز دەرسىدە ئانا تىلنى ساقلاپ قېلىش

خەيرىنسا تۇردى

مىللى داۋايىمىزدا ئاياللارنىڭ ئۆزىنى ئۆزى مەرھابا رەجەپ (گىرمانىيە)

شەرقىي تۈركىستان ئاياللىرى - شەرقىي تۈركىستان خەلقىنىڭ نەچچە ئەسىرلەردىن بۇيان ئۆزۈڭلۈكسىز داۋام قىلىپ كېلىۋاتقان مۇستەملىكىچىلىككە قارشى كۈرەش تارىخىدا، مىللىي زۇلۇمغا، خورلۇققا ۋە قۇرۇلۇققا قارشى جەسۇرئانە ئىش - ئىزلىرى بىلەن تىللاردا داستان بولۇپ كەلگەن جاپا كەش، ئىخلاسەن، نومۇسلىق ۋە غورۇرلۇق جەڭگىۋار بىر قوشۇن!

بىز ئۆتمۈشنى قۇيۇپ تۇرۇپ بۈگۈنكىگە نەزەر سېلىپ باقايلى، ھازىر ۋەتەن ئىچىدىكى سانسىزلىغان مىللىي كۈرەش - لەرنىڭ قايسى بىرسىدە ئاياللىرىمىزنىڭ بىر تۈلۈش ھەسسىسى يوق دەپ ئېيتا - لايمىز؟ قايسى بىر مىللىي كۈرەشنىمىز ئاياللىرىمىزنىڭ قوللىشىدىن، نەجۋىدىن ۋە جانىدىنلا چىقارغان بىر مىللىي مۇستەسنا بولۇپ باققان؟ باشقىسىنى قۇيۇپ تۇرۇپ، ئەنە شۇ ئۆلمەس بارىن شېپە - لىرىمىزنىڭ تۈل قانغان خانىملىرىنى، يېتىم قالغان غۇلبىز قىزلىرىنى كۆز ئالدىڭىزغا كەلتۈرۈڭ، ئۇلار ھېچقاچان چۈشكۈنلۈك ياتقىمغا يېتىپ تىرىك مۇردىغا ئايلىنىپ قالغىنى يوق، دەل ئەكسىچە، تېخىمۇ جاسارەت ۋە ئىشەنچ بىلەن خەلق ئارا - سىدا تىك تۇرۇپ ياشىماقتا، ھەتتا ئۈنىڭدىنمۇ ئارتۇق قۇربانلارنى بېرىشكە ھازىر تۇرماقتا! مانا بۇ - ھازىرقى زامان شەرقىي تۈركىستان ئاياللىرىنىڭ ھەقىقىي خاراكتېرى ۋە ھەقىقىي ئوبرازى!

شەرقىي تۈركىستان ئاياللىرىنىڭ خاراكتېرىگە توغرا باھا بەرگەنلىك، ماھىيەتتە بىر پۈتۈن شەرقىي تۈركىستان خەلقىنىڭ خاراكتېرىگە باھا بەرگەنلىك، شەرقىي تۈركىستان ئاياللىرىنىڭ مىللىي مۇجەددىلىكى ئورنىغا توغرا باھا بەرگەنلىك بولسا، ئەمەلىيەتتە بىر پۈتۈن شەرقىي تۈركىستان داۋاسىنىڭ ئومۇمىي ماھىيىتىگە باھا بەرگەنلىكتىن ئىبارەتتۇر!

ۋەتەن ئىچىدىكى خىتاي ھاكىمىيىتىگە قارشى مىللىي كۈرەشلەرنىڭ كۈندىن - كۈنگە كۈچىيىشىگە ئەگىشىپ، يېقىنقى يىللاردىن بۇيان دۇنيانىڭ ھەر قايسى ئەللىرىدە پائالىيەت كۆرسۈتۈۋاتقان شەرقىي تۈركىستان تەشكىلاتلىرىنىڭ سانى بار - غانسىز كۆپۈيۈپ، سىياسىي پائالىيەت - لىرىدىمۇ خېلى جانلىنىش بارلىققا كەلدى. ئەپسۇسكى، ۋەتەن سىرتىدىكى مۇجەددىلە سپىمىزگە كۆز تاشلىغىنىمىزدا، ۋەتەن سىرتىدا ئىستىقامەت قىلىۋاتقان خانىم - قىزلىرىمىزنىڭ ئۆزلىرىنىڭ سىياسىي مەۋجۇتلىقىنى پەقەتلا نامايەن قىلالماستىن، لىقىنى ئېنىق كۆرۈۋالالايمىز. يەنى ئېنىقراق قىلىپ ئېيتساق، ۋەتەن سىرتىدىكى خىتايغا قارشى مۇجەددىلىمىزنىڭ ئالدىنقى سەپلىرىدە ۋە تەشكىلاتلىرىمىزنىڭ ھەر دەرىجىلىك ئاياللىرىدا خانىم - قىزلىرىمىزنى ناساسى جەھەتتىن ئۈچىرتىلمايمىز، بۇ، مىللىي داۋايىمىزدىكى بىر چوڭ بوشلۇقتىن ئىبارەت.

ۋەتەن سىرتىدا ياشاۋاتقان خانىم - قىز -

لىرىمىزنىڭ ئۆزۈڭلۈكسىز ئومۇمىي ئەھۋالىغا نەزەر سالغىنىمىزدا، خانىم - قىزلىرىمىز سىياسىي ۋە ئىجتىمائىي جەھەتتىن تېخىچە تەييارلىق باسقۇچىدا تۇرماقتا، ئۇلارنىڭ مۇنتىزىم ھالدا تەشكىللىنىپ سىياسىي جەھەتتىن ئومۇمىي يۈزلۈك ھەرىكەتكە ئۆتۈشى ئۈچۈن شەرت - شارائىت تېخى پىشپى يېتىلگىنى يوق.

سىياسىي جەھەتتىن ئېلىپ ئېيتساق، شۇنچە يىللاردىن بۇيان ۋەتەن سىرتىدا پائالىيەت ئېلىپ بېرىۋاتقان شەرقىي تۈركىستان تەشكىلاتلىرى خانىم - قىزلىرىمىزنىڭ تەشكىللىنىشىگە ۋە سىياسىي جەھەتتىن تەربىيىلىنىشىگە يېتەرلىك دەرىجىدە ئەھمىيەت بەرمىگىنى ئۈچۈن، ۋەتەن سىرتىدىكى مىللىي مۇجەددىلە سپىمىزدا خانىم - قىزلار ھەرىكىتىنىڭ ناساسى تېخى شەكىللەنمىگەن. ئىجتىمائىي جەھەتتىن ئېلىپ ئېيتساق، 50 نەچچە يىلدىن بۇيان ۋەتەن سىرتىدا ئېلىپ بېرىۋاتقان مىللىي مۇجەددىلىمىز كەسىپلەشكەن ھالدا ئەمەس، بەلكى ئىشەنچ سىرتىدا تۇرۇپ ئالغان ھالدا داۋاملىشىپ كەلدى، بۇنىڭ ناساسلىق سەۋەبى - ئىقتىسادىي كۈچىمىزنىڭ يېتەرلىك بولمىغانلىقىدىندۇر. چۈنكى، يېرىم ئەسىرگە يېقىن ۋاقىتتىن بۇيان، ۋەتەن سىرتىدا ياشاپ كېلىۋاتقان شەرقىي تۈركىستانلىق قېرىنداشلىرىمىز بىر تەرەپتىن ئىنتايىن قىيىن ۋە جاپالىق مۇھىتتا ئىشلەپ ئاتىلىپ، سىنىڭ ھاياتىنى قامدىسا، يەنە بىر تەرەپتىن، ئېشىنغان ۋاخىتنى ۋە ئىقتىسادىي سەرىپ قىلىپ ۋەتەن، مىللەتنىڭ داۋاسىنى قىلىپ كەلدى، خانىم - قىزلىرىمىز مۇ ئۆي ئىشلىرىنىڭ ھۆددىسىدىن چىققاندىن سىرت، يەنە جاپالىق ئىشلەپ بىر ئائىلىنىڭ ئومۇمىي يۈكىنى تەك كۆتۈرۈپ كەلدى، دېمەك، خانىم - قىزلىرىمىزنىڭ ئىجتىمائىي يۈكى ئىنتايىن ئېغىر بولغاچقا، ئاكتىۋ ھالدا تەشكىللىنىشكە ۋە سىياسىي پائالىيەت ئېلىپ بېرىشقا شارائىت يارىتالمىدى. يەنى شارا - ئىتنىڭ ئېغىر چەكلىمىسىگە ئۇچرىدى.

مەيلى نەمە بولمىدىن قەتئىي نەزەر، نۆۋەتتە شەرقىي تۈركىستاندىكى خەلقىمىز مىللىي مەۋجۇتلىقىمىزنى قوغداپ قېلىش ئۈچۈن نىسقى قېنىنى ۋە قىممەتلىك ھاياتىنى پىدا قىلىۋاتقان يەردە، بىزمۇ ئەلۋەتتە ھەر قانداق پىداكارلىقتىن قاچماسلىقىمىز كېرەك.

مېنىڭچە خانىم - قىزلىرىمىزنىڭ تەشكىلات - چانلىق ئېگىنى ئاشۇرۇشنىڭ ئەڭ ئۈنۈملۈك ئۇسۇلى - ئۇلارنى كۆللىكتۇ ھالدا پائالىيەت ئېلىپ بېرىشقا سەپەرۋەر قىلىش كېرەك. ھەر قايسى شەرقىي تۈركىستان تەشكىلات - لىرى تەركىۋىدە جەزمەن خانىم - قىزلار كومىتېتى ياكى كۆرۈۋېلىشنى قۇرۇپ، خانىم - قىزلىرىمىز ئارىسىدا ھەر خىل شەكىل ۋە ئۇسۇللاردا ئىجتىمائىي ياكى سىياسىي پائالىيەتلەرنى ئۇيۇشتۇرۇشقا ۋاختىدا كاپا - لەتلىك قىلىشى كېرەك. خانىم - قىزلىرىمىز ئىچىدىكى سىياسىي جەھەتتە بىر قەدەر يېتىشكەن ئاۋانگاردلارنى يادرو قىلىپ، ئۇلار ئارقىلىق خانىم - قىزلىرىمىزغا شەرقىي

قىرغىزىستان جۇمھۇرىيەتلىك ئۇيغۇرلار جەمئىيىتى «ئىستىپاق» ئاياللىرى كېڭىشى نامىدىن خەلىقئارا خانىم - قىزلارنىڭ 8 - مارت بايرىمى بىلەن تەبرىكلەيمەن. سىزگە رەجەب - سائادەت، سالامەتلىك ئاتىلىرىڭلارغا خاتىرجەملىك ۋە خوشاللىقلار يار بولسۇن.

تۈركىستان ۋەزىيىتى، خەلىقئارا ۋەزىيەت ۋە تۈرلۈك ئىلمى مەزمۇنلاردا مەلۇمات ۋە دوكلات بېرىپ، دەسلەپكى قەدەمدە ئۇلارنىڭ سىياسىي ئېگىنى يۇقۇرى كۆتۈرۈش كېرەك، ئەگەر خانىم - قىزلىرىمىزنى دەرھاللا سىياسىي پائالىيەتكە تەشكىللەش ئىمكانىيىتى بولمىسا، ئالدى بىلەن ئىشنى ئىجتىمائىي پائالىيەتلەردىن باشلاش كېرەك. مەسىلەن، ئىجتىمائىي جەھەتتىن ئېلىپ ئېيتساق، چەتئەللەردە تۇرۇلۇپ تۇرۇپ يېتىلۋاتقان پەرزەنتلىرىمىزنىڭ مىللىي ۋە دىنىي كە - لىكىنى ساقلاپ قېلىش - نۆۋەتتىكى ئەڭ مۇھىم ۋەزىپىلىرىمىزنىڭ بىرى، بۇ ۋەزىپە ئەلۋەتتە خانىم - قىزلىرىمىزنىڭ زىمىنىدە. شۇنىڭ ئۈچۈن خانىم - قىزلىرىمىز دەسلەپكى قەدەمدە تەشكىللىك، قەدەمباسقۇچلۇق ھالدا پەرزەنتلىرىمىزگە ۋەتەننىمۇ ھەققىدە مەلۇمات بېرىش، دىنىي ۋە تىلنى ئۆگۈتۈش، سەنئىتىنى ئاڭلىتىش... قاتارلىق جەھەتلەردە كۈچ سەرپ قىلىشى كېرەك. چۈنكى، ۋەتەننىمىزنىڭ ۋە مىللىتىمىزنىڭ كەلگۈچى بۇ ئەۋلادلىرىمىزغا باغلىق، ئۇلار مىللىي داۋايىمىزنىڭ كەلگۈسى مىراسچىلىرى، شۇڭا ئۇلارنىڭ ئىمانىنى، ئانا تىلىنى، ئۆز - ئادەتلىرىنى ساقلاپ قېلىشى تولىمۇ مۇھىم. خانىم - قىزلار ھەرىكىتى باشلانغۇچ باسقۇچتا تۇرۇۋاتقان بۇگۈنكى كۈندە، دەرھاللا چوڭ ئىشلارغا كىرىشىپ كېتىشىمىز مۇمكىن ئەمەس، شۇڭا ئىشنى كىچىكتىن باشلاپ، پەيدىن - پەي ئۇنى تەرەققى قىلدۇرۇشىمىز، زورايىتىشىمىز كېرەك. ئەلۋەتتە، بۇنىڭ ئۈچۈن ئەرلىرىمىز ماسلىشىشچان ۋە ئاڭلىق بولۇپ، شەخسىيەتچىلىكتىن خالى ھالدا خانىم - قىزلار ھەرىكىتىنىڭ تەرەققىياتى ئۈچۈن تېگىشلىك كۈچ چىقىرىشى كېرەك.

ئاخىرىدا شۇنى ئېيتىپ ئۆتمەكچىمەنكى، ۋەتەننىمىزنىڭ مىللىي مۇستەقىللىق كۈرۈشىدە خانىم - قىزلىرىمىز جاسارەتلىك ھالدا تەشكىللىنىشكە زور غەيرەت كۆرسىتىشى، ھەر قانداق بىر شەرقىي تۈركىستان تەشكىلات - لىرىنىڭ ئۆزلىرىگە ئۈگۈشۈلۈك شارائىتىنى ھازىرلىشىغا ھەيدەكچىلىك قىلىشى، خىلمۇ - خىل توسقۇنلۇقلارغا قارشى ھازىرلىقتا بولۇشى، ئۆزلىرىنىڭ ئورنىنى ھەركىمۇمۇ تۈۋەن كۆرمىسلىكى، خەلقىمىزنىڭ ۋەتەننى ئۇلۇقلاپ «ئانا ۋەتەن» دەپ ئاتىغان شۇ «ئانا» سۆزىنىڭ تېخىمۇ ئۇلۇقلىنىشى، ۋەتەننىڭ ئانىلارنى بىر پۈتۈن مۇستەقىل - لىققا ئىرشەلمەيدىغانلىقىنى بىلىشىمىز كېرەك.

ئومۇملاشتۇرۇپ ئېيتقاندا، شەرقىي تۈركىستان خەلقىنىڭ يېرىمىنى تەشكىل قىلىدىغان شەرقىي تۈركىستان ئاياللىرى - مىللىي كۈرەش قوشۇنىمىزنىڭ مۇھىم تەركىبى قىسمىدۇر، مانا بۇ غايەت زور قوشۇننىڭ رولىنى قانداق جارى قىلدۇرۇش ۋە ئۇنىڭ كۈچىدىن قانداق قىلىپ تېخىمۇ ئۈنۈملۈك پايدىلىنىش مەسىلىسى - ئومۇمىي داۋايىمىزنىڭ مۇھىم ستارت تېكىستلىرىدىن بىرىدۇر.

«بىرلىك» ژۇرنىلىدىن قىسقارتىپ ئېلىندى.

VII - ئەسىردە ئۆتكەن ئۇيغۇر ئانا - بالىسىنى سۆيۈش

VII - ئەسىر ئۇيغۇر جەمئىيىتى فېئودالىزىمغا قاراپ شىددەت بىلەن ئىلگىرىلىگەن دەۋر. بۇ دەۋر ئۇيغۇرلار ئىچىدىن مەشھۇر سىيا - ستونلار، ھەربىي ئالىملار، ئەدىب، يازغۇ - چىلار مەيدانغا كەلگەن. بۇ سائات بىلەن ئۇنىڭ ئانىسى ئۇرۇن خاتۇن VII - ئەسىردە شەرقىي ئۇيغۇرلار ئىچىدىن يېتىشىپ چىققان مەشھۇر سىياسىئون ۋە دۆلەت ئەربابىدۇر. «كونا تاڭنامە» بىلەن «يېڭى تاڭنامە»دىكى ئۇيغۇرلار تەزكىرىسىگە ئاساسلانغاندا، شەرقىي ئۇيغۇر قەبىلىلىرى مىلادى 605 - يىلى ياغلاقار ئۇرۇقىدىن بولغان تېكىن ئېرىكىن (605 - 616 - يىللار

قوراللىق ئىشلىتىلىش، نەچچە مىلليون ئادەمنىڭ جىنىغا زامىن بولۇش مۇمكىن. كىشىنى ھەيران قالدۇرىدىغىنى شۇكى، ئىنسانلارغا خەۋپ كەلتۈرىدىغان مۇشۇنداق قورالنى تەتقىق قىلىپ ياسىغۇچى كىشى ئۆز - سالا - ھىيىتىنى ئاشكارا ئىشلىتىش خالىمىغان بىر ئايال ئىكەن. غەرب ناخىبارات ۋاسىتىلىرىنىڭ ئېيتىشىچە، باشقىلار تەرىپىدىن «باكتېرىيە خانىشى» دەپ ئاتالغان بۇ ئايالنىڭ ئىسمى تاھا بولۇپ، ئۇ ئەنگلىيىدە بېئولوگىيە كەسپىدىن دوكتورلۇق ئۇنۋانى ئالغانىكەن.

«شىنجاڭ باھىرى» 1998 - يىلى 7 - سان.

ئاياللارنىڭ جەمئىيەتتە تۇتقان ئورنىنىڭ قانچىلىك دەرىجىدە ئىكەنلىكىنى تەسەۋۋۇر قىلىۋېلىشىمىز ئۈچۈن، تۆۋەندىكى ئىككى تارىخىي ماقالىنى دىققىتىڭىزلاغا ھازاھ قىلدۇق.

باكتېرىيە خانىشى

سەدام ھۈسەيىننىڭ كۈيۈغلى ھەسەن چەت ئەلگە قېچىپ بارغاندىن كېيىن مۇنداق بىر مەخپىيەتلىكنى ئاشكارىلىغان. ئىراق 500 مىڭ لىتىرلىق ئىنسانلارنىڭ

ИТТИПАК

Праздник весны и любви!

Все человеческое в природе берет начало от женщины, и не случайно самый светлый и радостный праздник наших матерей, жен, сестер, возлюбленных приходит на начало весны.

8 марта - всенародный праздник, согретый чувствами любви и благодарности к женщине.

Международный женский день был установлен по инициативе пламенной революционерки Клары Цеткин в 1910 г. на II Международной Конференции социалистов.

Начиная с 1911 года 8 марта отмечается как день единства и интернациональной солидарности женщин всех континентов в борьбе за мир и социальный прогресс, светлое будущее грядущих поколений.

Неоценимо высоко ценится огромный вклад женщины в развитии экономики и культуры, науки и общественно политической жизни

республики.

Сегодня женщины активно участвуют в деле становления суверенного государства Кыргызстана. И не случайно на наиболее ответственные посты в государстве, где нужна справедливость и законность назначены женщины.

В Конституционном суде председателем является Чолпон Баекова, Министром Юстиции - Неля Бейшеналиева, Председателем Социального Фонда - Роза Акназарова.

Среди представительниц прекрасного пола уйгурской общественности плодотворно трудятся такие женщины, как Гуляим Камбарова - возглавляющая совет женщин уйгурок-кыргызстанцев, безусловно в последнее время огромный вклад в дело развития уйгурской культуры вносит талантливая Хайриниса Турдиева, выполняя большой объем

работы на радиовещании, успешно трудится на телевидении Махфират Муллахунова - бессменная ведущая популярной телепередачи "Инттизар", Забиниса Мусабаетова - доцент факультета уйгурской филологии, Гуля Молобакиева и Тахмина Ибрагимова - сотрудницы общественной газеты "Иттипак" и многие другие.

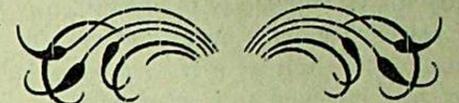
Женщины представлены во всех структурах власти, начиная от Администрации Президента и Жогорку Кенеша, кончая местными органами управления сотни женщин являются руководителями предприятий, учреждений и организаций.

Заметный вклад вносят в экономику Республики деятельность мелкого и среднего бизнеса которая представлена в основном из числа женщин тружениц.

* Во все времена всенародным почетом и уважением пользуется женщина-мать. Растить и воспитывать молодое поколение - это

высокое призвание и большая ответственность, с которыми наши женщины с честью справляются.

С праздником Вас - наши родные, дорогие, любимые!

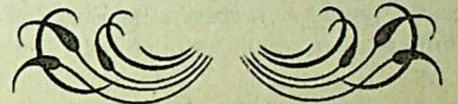
Милые женщины!

Пожелать хотим так много, что всего не счесть.

Счастья самого большого, что на свете есть.

Пусть Вас не покидает радость никогда.

А любовь сопровождает долгие года!

Общество уйгуров «Иттипак» и коллектив редакции «Иттипак».

Женщины, подруги, дамы и девушки! В чем радость и прелесть встреч с вами? Нежная кожа, эти глаза, эти зубы и волосы, которые пахнут дождем. Этот носик и суждения по различным вопросам.

Женщины, дамы и девушки! Назад! Вы уже доказали: вы можете лечить, чинить потолки, собирать аппараты, прокладывать кабель.

Хватит! Назад! Обратно! В поликлиниках женщины, в гостиницах женщины, в ресторанах женщины, в цехах женщины. Где же спрячутся эти бездельники? Она ведет хозяйство, она прописывает мужа и сидит в техническом совете. Она и взрослеет раньше, и живет дольше. У нас в новых районах одни старушки, где же старички?.. А вот бездельничать не надо, будем долго жить. Пьем, курим, играем в домино, объединяемся, воляемся на диванах, а потом к ним же претензии - мало живем.

Морщины в тридцать, мешки у глаз в тридцать пять, животы в сорок. Кто нами может быть доволен? Только добровольцы. Лев пробегает в день по пустыне сотни километров. А волк? Все носятся по пустыне, ищут еду.

Поел - лежи. А у нас поел - лежи, не успел - лежи. У льва есть мешки под глазами? А брюхо? Имей он брюхо от него бы сбежала самая унылая, самая дряхлая лань. Они, конечно, зарабатывают больше нас, наши

женщины, с этим мы уже смирились. Они выглядят лучше, с этим мы тоже смирились. Они одеваются красивее. Сейчас мы пытаемся что-то предпринять - жабо, кружевные

Нашим женщинам!

воротнички, броши на шее... Но куда?

С лысиной на голове и брошью на шее далеко не уедешь. А какие у нас походки от долгого лежания на диванах и сидения в креслах на работе? Вы видели эти зады, черпающие землю?.. А зубы - от курения,

употребления соленого, сладкого, горького и противного. А глаза, в которых отражаются только потолок.

Наши милые дамы, наше чудо, наше украшение. Вставать рано,

собирать детей и этого типа на работу. Самой на бегу проглотить маленький кусочек, успеть причесаться, кое-что набросать на лицо. Прийти на работу и выглядеть. И в обед занять очередь в

километров, оставаться слабой. И ты умудряешься: походи поймай, что главное. И тебя люблю за все.

Только прошу, остановись на бегу - на работе, дома, встань стройно, посмотри в зеркало, поправь что-то в лице.

Чуть сделай губы, чуть глаза, реснички вперед и вверх, покачайся на красивых ногах и опять... А мы ждем тебя. Ждем всюду. С букетом и без. Со словами и молча. На углу и дома. Приходи! И в дождь и в снег. И - не все ли равно!..

Четырех местах и все успеть. И прибежать домой, накормить детей и

этого типа. И бегать, и вытирать, и шить, и починять. А

утром будильник только для тебя. Для тебя будильник, как для тебя огонь плиты, для тебя толпа и давка,

для тебя слова, шипящие сзади. А ты поправишь прядку бегом. И любят тебя

как раз не за это: к этому привыкли. Любят за другое - за кожу твою, ресницы твои, за губы, и слабость, и нежность твою. И тебе еще надо умудриться, пробегая в день пятьдесят

улиц, чтобы добраться до дома. И ты умудряешься: походи поймай, что главное. И тебя люблю за все.

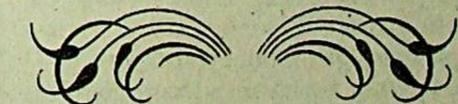
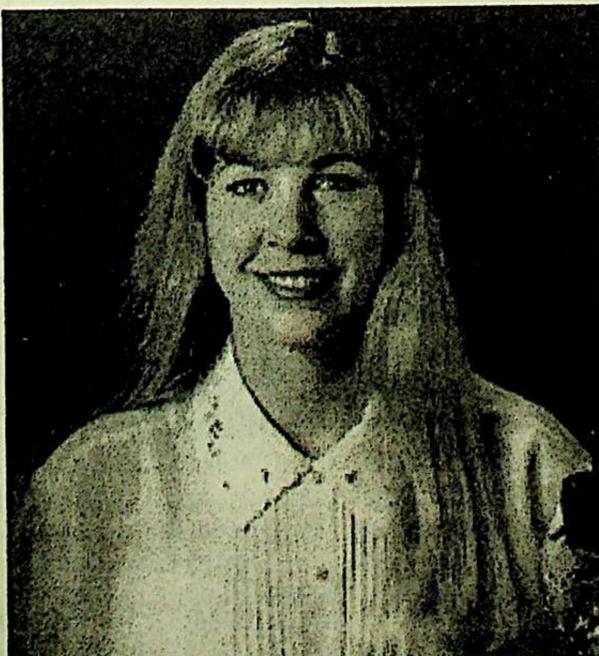
Только прошу, остановись на бегу - на работе, дома, встань стройно, посмотри в зеркало, поправь что-то в лице.

Чуть сделай губы, чуть глаза, реснички вперед и вверх, покачайся на красивых ногах и опять... А мы ждем тебя. Ждем всюду. С букетом и без. Со словами и молча. На углу и дома. Приходи! И в дождь и в снег. И - не все ли равно!..

Четырех местах и все успеть. И прибежать домой, накормить детей и

этого типа. И бегать, и вытирать, и шить, и починять. А

утром будильник только для тебя. Для тебя будильник, как для тебя огонь плиты, для тебя толпа и давка, для тебя слова, шипящие сзади. А ты поправишь прядку бегом. И любят тебя

Поклонись до земли своей матери, Сто раз до земли поклонись. Мы с тобой в долгу неоплаченном, Свято помни об этом всю жизнь.

Да, женщина похожа на вино. А где вино, там важно для мужчины. Знать чувство меры. Не ищи причину в вине, коль пьян. Виновно не оно. Да, в женщине, как в книге, мудрость есть. Познать способен смысл ее великий. Лишь грамотный. И не сердись на книгу, Коль, неуч, ты не смог ее прочесть.

Путь к совершенству

Обычно музыкантов, посвятивших себя к педагогической работе, делают на две группы - "играющих" и "неиграющих". Доцент Кыргызской государственной консерватории по классу фортепиано Зайтуна Нарынбаева - педагог "играющий" и концертная практика составляет одну из важных сторон ее творческой деятельности. Зайтуна является представительницей одного из самых древних народов Центральной Азии, она - уйгурка. Ее отец - Азиз Нарынбаев - известный в республике ученый-философ, член-корреспондент НАН Кыргызстана. Пянистка получила прекрасную профессиональную подготовку - она окончила знаменитую ЦМШ - Центральную музыкальную школу при Московской консерватории, затем и саму консерваторию (с отличием), а потом еще прошла ассистентуру - стажировку в том же вузе. Это были годы напряженного труда, ежедневных, порой, изнурительных многочасовых занятий за роялем, о которых слушатель обычно и не подозревает. Но Зайтуне повезло: ее наставниками были чуткие и опытные педагоги, известные музыканты - профессор Л. Наумов и доцент Г. Мирвис, которые передали молодой инструменталистке свои богатые опыт и знания.

В родной Бишкек Зайтуна вернулась в середине 80-х годов уже сформировавшимся музыкантом-профессионалом и сразу включилась в концертную жизнь республики. Ее сольный концерт в Малом зале

филармонии стал заметным событием в музыкальной жизни города. Молодая пианистка привлекла внимание слушателей своей исполнительской манерой - в своей строгой и академической, и в то же время отличающейся особой свежестью мировосприятия и теплотой тона.

Прошли годы. Репутация пианистки, упрочилась - пришло

призвание, и не только на родине, но и за ее пределами. Свидетельство тому - большое концертное турне по городам Германии и Швейцарии, которое Зайтуна совершила в 1996 году вместе со своей коллегой - доцентом консерватории Зеноной Слензак-Бегалевой, (виолончель) и, наконец, присвоение ей почетного звания заслуженной артистки Кыргызстана. Отметим и концерты З. Нарынбаевой, состоявшиеся последние годы в залах республиканской филармонии и выступления по телевидению, в частности, ее вдохновенное исполнение Первого концерта для фортепиано с оркестром Л. Бетховена (дир. А. Джумахматов).

Концертный репертуар пианистки довольно обширен - это произведения Баха, Моцарта, Шуберта, Шумана, Рахманова, Прокофьева, Шостаковича. Особое место занимают в нем сочинения известного кыргызского композитора, ректора консерватории Муратбека Бегалиева. Часто исполняет Зайтуна и сочинения самых молодых авторов - студентов композиторского отделения

консерватории.

Прекрасная ансамблистка, З. Нарынбаева постоянно участвует в концертах с музыкантами-инструменталистами, аккомпанирует певцам. Яркое впечатление оставили ее выступления с немецким виолончелистом Раймондом Яффе и флейтистом из Англии Уиссамом Бустани.

Вторую сторону творческой деятельности пианистки составляет педагогическая работа - она преподает в консерватории и в детской академии искусств. Ее ученики - и студенты вуза, и самые юные - имеют прочную профессиональную подготовку и успешно выступают на республиканских и международных конкурсах. Так, три юные воспитанницы доцента З. Нарынбаевой стали лауреатами конкурса в Париже (сентябрь 1997 г.), а студентка IV курса консерватории А. Текенова - лауреатом Республиканского конкурса молодых музыкантов-исполнителей.

Зайтуна не останавливается на достигнутом, а постоянно находится в творческом поиске. Глядя на эту хрупкую, скромную, с застенчивой улыбкой женщину, невольно поражаешься ее силе воли и трудолюбию. В канун Международного женского дня 8 марта от всего сердца мы желаем ей всего самого наилучшего, радости творчества и новых успехов!

Андрей Кузнецов

(заслуженный деятель культуры Кыргызстана)

редакция газеты "Иттипак"

Блиц-интервью с полковником Алымжаном Садыковым

В: Алымжан, скажи пожалуйста, где ты был все эти годы? Я имею в виду всю твою нелегкую, на мой взгляд службу в вооруженных силах Союза, Республики? Почему мы узнали тебя спустя многие годы, когда ты уже стал полковником? Где ты родился, учился, вырос наконец?

О: Родился я 15 июля в 1958 году в с. Покровка Иссык-Кульской области Кыргызской Республики в семье колхозника. В 1965 году пошел в среднюю школу и в 1975 году окончил ее. С 1975-1976 гг. работал инструктором по спорту в спортобществе при Районном исполкоме. В ноябре 1976 г. был призван в ряды Советской Армии. И поскольку я служил в Вооруженных силах не имел возможности контактировать с вами по той простой причине, что офицерам запрещено было участвовать в общественно-политических движениях и партиях, а также еще и потому, что в глубинках Кыргызстана мало кто знал об "Иттипаке".

В: Как ты стал военным, и какое училище ты заканчивал, на каких служил должностях? Общеизвестно, что армейская жизнь кочевая, уверен что и тебе приходилось испытывать тяготы и лишения воинской службы во многих городах постсоветского пространства.

О: Еще со школы я мечтал стать офицером, поэтому с большим желанием в августе 1977 года

поступил в Симферопольское военно-политическое училище. По окончании которого был направлен для прохождения воинской службы на космодром "Байконур". Службу проходил на должностях заместителя командира роты по политической части, помощником начальника политического отдела по комсомольской работе, заместителем начальника политотдела. Избирался делегатом XX Съезда ВЛКСМ страны, XIV Съезда Комсомола

1998 г. начальник отдела центрального управления тыла Министерства Обороны.

Награжден медалью за отличие воинской службы I степени медалью Ю. В. Гагарина, настольной медалью им. С. П. Королева, знаками ЦК ВЛКСМ, "Воинская доблесть", "Строитель Байконура".

В: Очень многие люди уйгурской, да и вообще любой другой национальности, жизнь и деятельность которых проходит

Казахстана, потому что служил в Казахстане, затем был переведен в Белоруссию. С 1992 года службу проходил в Кыргызстане. Работал в военкоматах Иссык-Кульской области, с 1993 - 1994 гг. был заместителем начальника военного лицея (бывшее суворовское училище). В том же 1994 году окончил военно-политическую академию им. В. И. Ленина в Москве. 1994-1996 гг. был заместителем командира военно-воздушных сил по воспитательной работе. С 1996-

вдали от родины со временем испытывают такую ностальгию по своим сородичам и особенно сейчас, среди уйгурской диаспоры остро поднимается вопрос о возрождении забытых традиций, культуры и в этой связи, хотим мы этого или нет, все равно придем к единению нашей нации, сообща будем развивать свою культуру и эстафетной палочкой передадим ее следующему поколению. Ты согласен с этим?

О: Безусловно. Мытарства по военным гарнизонам, пыльные дороги армейской жизни, бессонные ночи на Байконуре давно меня привели к тому, что уйгурам нужно консолидироваться. Встречая в глубинках Белоруссии отдельных людей, нет не уйгуров, а просто азиатов, мне всегда хотелось поговорить с ними, пригласить в дом, вспомнить о забытых уголках моей родины. Поэтому, сейчас узнав о вашей редакции, я решил внести лепту в наше общее дело восстановления и развития уйгурской культуры. Рад, что представляется возможность вместе сотрудничать, по мере возможности буду помогать вам в ваших делах.

В: И последний вопрос. Где ты живешь, как проходит твоя личная жизнь? Что хотелось бы пожелать газете?

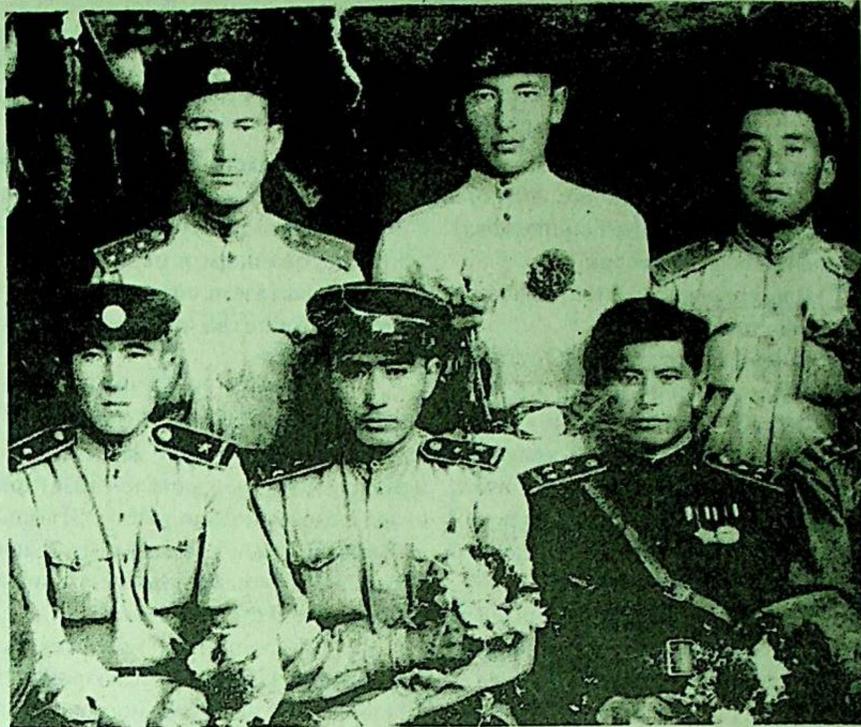
О: Я живу в Бишкеке, в пятом микрорайоне, женат, имею троих детей. Сейчас нахожусь в запасе, много свободного времени, и как я сказал выше, буду работать с вами. Газете "Иттипак" желаю дальнейшего процветания и иметь широкий круг читателей.

Мухаммед Касими

ротой. Соратники нуждались в нем, в те годы он был родным отцом для них, изыскивал в сложных боевых условиях удобные минуты для поддержки, вдохновляя и поднимая дух отчаявшихся борцов. За отвагу и доблестный труд правительство Восточного Туркестана наградило Мухаммеда Касими множеством орденов и медалей, в том числе "Орденом Свободы", назначило его командиром батальона.

Восточный Туркестан расположен на северо-западе КНР. Общая его площадь - свыше 1 700 000 кв. м., что составляет шестую часть территории. Он граничит с Средней Азией, Монголией, Афганистаном, Индией и Тибетом. Исходя из этого маленького отступления можно понять, почему этот кусок лакомого пирога не дает покоя алчному аппетиту

Мухаммед Касими (справа в нижнем ряду) командир батальона

Путь длиною в жизнь

Эта статья посвящена моему дяде Мухаммеду Касими, жизнь которого прошла в эпоху борьбы Синьцзяна против гоминьдановской реакции и рожденная в ходе этой борьбы молодой Восточно-Туркестанской Республики...

китайских правителей.

Понимал это и Мухаммед Касими. Он любил свою Родину, представлял ее первоначальной, в смысле родных мест, отчих краев. Эта Родина со своим особым обликом, со своей - пусть самой скромной и

власти ВТР на другие регионы.

Правительство Чан Кайши пошло на мирные переговоры и на некоторые уступки уйгурам. Со стороны Восточно-Туркестанской Республики большую роль сыграл в подготовке переговоров Ахметжан Касими - видный политический деятель, Мухаммед Касими в то время состоял в личной охране Ахметжана.

В 1949 году после мобилизации из рядов Национальной Армии Мухаммед Касими включается в новую работу. Благодаря неиссякаемой энергии, прекрасной жизненной интуиции, большой смелости ему удавалось решать самые трудные проблемы на стезе работы заместителя акима Кульджинского уезда,

жене, внуках, о своей трудной, но счастливой жизни, и мне кажется, он мысленно взвесил пройденные этапы далекого детства, долгую и упорную борьбу за свободу Восточного Туркестана, жизнь в с. Бугунь, что находится в Чимкентской области, токульдошскую Белую мечеть, где проводил свои последние годы, и я уверен, он сказал себе как когда-то пророк Мухаммед: "Воистину я выполнил все то, что было мне жизнью предначертано"... если бы каждый смог так сказать.

Мы, близкие родственники, уйгурская общественность и коллектив редакции "Иттипак", соратники, единомышленники выражаем глубокое соболезнование Гульниса-ада, детям, и

Мухаммед Касими родился в 1923 году, в г. Кульдже (КНР).

Этот период относится к началу 20 столетия, период безусловно был тяжелым для многих стран и народов. В то время Китайская Республика, где он родился, стояла перед дилеммой культурной революции, в эти же годы, Россия упоенная событиями 1917 г. стала первой в мире Социалистической Республикой.

В семье Мухаммеда Касими было 11 детей. Он был 4 по счету ребенком, рано вылетел из родительского гнезда и ушел добровольцем на фронт.

Те годы были трудными. Претворяя свои идеи в жизнь денно и ночью трудился Мухаммед Касими в борьбе за свободу Восточного Туркестана. Он всегда считал, что этот кропотливый труд, который он проделывает - труд человеческий, надежда на будущее и мерка, которой он мерил свои помыслы и деяния.

Верный сын уйгурского народа, он воевал на передовых рубежах фронта, командовал минометной

непритязательной красотой представала перед ним в детстве, в пору памятных на всю жизнь впечатлений ребяческой души, и с нею, этой отдельной личной Родиной, он прошел с годами, с огненными годами к этой большой Родине, сокровенной мечте освобождения Восточного Туркестана от китайских агрессоров. И пока эта Родина была в опасности, Мухаммед Касими прилагал огромные усилия, был одним из инициаторов установления народно-демократической власти, которая в свою очередь создала свою Национальную Армию, и провозгласила возрождение свободной Восточно-Туркестанской Республики.

Рост популярности Восточно-Туркестанской-Республики, успехи Национальной Армии, паника гоминьдановских властей в связи с создавшимся положением в Синьцзяне и другие факторы вынудили правительство Чан Кайши принять срочные меры, обеспечивающие сохранение гоминьдановской власти в этом далеком крае и приостановку

Мухаммед Касими (в центре) среди соратников

Илийского округа.

В последние годы своей жизни Мухаммед Касими как и другие соратники активно участвовал в общественной жизни уйгуров. Он был центром притяжения для окружающих его людей. Блестящий талант, огромная энергия, горячее сердце вызывали глубокое уважение у всех кто с ним работал.

Ныне у Мухаммеда 9 детей и много внуков. Все они трудятся в разных сферах деятельности нашей республики. Дети и внуки достойно продолжают долгий и славный путь своего отца.

Мухаммед-Аджи Касими умер 13 февраля 1999 года, на 77 году жизни. Лежа в реанимации, он думал о детях,

всем близким Мухаммеда-Аджи. Его свободолюбивый дух будет вечно жить в сердцах нашего народа.

Вся жизнь Мухаммеда-Аджи Касими была посвящена за счастье своего народа - цели, избранной им еще на заре жизни!

Бахтияр Касимов.

P.S. Сердечно благодарю и выражаю признательность Назыму Кембри, близким и друзьям моего дяди Мухаммеда-Аджи Касими за оказанную помощь при написании этой статьи.

В единстве сила

5 января 1999 г. на очередном собрании Общества уйгуров "Иттипак" на повестке дня стоял вопрос об общих тенденциях и целях газет "Иттипак" и "Виждан аваз", а так же вопрос противостояния последней с уйгурской общественностью "Иттипак".

Для справки: С чего началось это противостояние?

Министерством Юстиции Республики за № 100, было выдано свидетельство о регистрации газеты "Иттипак", где учредителем являлось Общество уйгуров Кыргызстана. Газета стала флагом, достижением уйгурской общественности Кыргызстана. Но вскоре, здесь уместно вспомнить 1996 г., когда зашатался стул под председателем Н. Кенджиным, когда он, лишенный доверия людей, решил хлопнуть в последний раз дверью - отдав в частные руки газету, все компьютерное оборудование имеющееся в "Иттипаке", которое кстати было получено по гуманитарным каналам.

Цитируем сомнительную выписку из протокола: "В связи с

некоторыми политическими обстоятельствами вокруг "уйгурской проблемы" и кыргызско-китайских отношений"...

Вот такой формулировкой экс-председатель решил передать общественную газету в пользу людям, заинтересованным в своих целях, и одноименная газета, созданная усилиями целого Общества прекратило свое существование.

Результат такой не порядочной "предприимчивости" Кенджиева не заставил себе долго ждать. Кучка новоиспеченных радетелей газетчиков скоро переименовало газету "Иттипак" в "Виждан Авази", тем самым объявила себя самостоятельной вне "Иттипака", то есть газета стала частной.

На содействие нравственного обновления Общества и возрождения национальной культуры, истории, языка, народных обычаев уйгурского населения Республики нужна все-таки одна единая идейная сила, а усилия отдельных людей действующих порознь приведет к слепому разрушению и останется на их голосе совести черные

пятна незавершенных дел целой диаспоры. Собрание в тот день проходило под девизом объединения, и необходимо подчеркнуть, что руководство "Иттипак" предварительно (и не раз) обращалось к работникам "Виждан Авази", делегировало людей с убедительными доводами к сотрудникам "Виждан аваз" не создавать раскола внутри диаспоры. В последний раз, когда были отправлены семь делегатов с той же просьбой унитарности, одинакового мировоззрения... на что работники "Виждан Авази" колко парировали: "пусть уйдут в отставку руководители "Иттипака". Следует заметить, ведь нынешний состав "Иттипак" избрали 460 представителей нашей диаспоры по Кыргызстану на демократической основе и вопрос об отставке не был совсем понятен. Может быть на этот счет у них есть свой недалекий смысл, кто знает?

Сам процесс собрания был неоднозначным. Много было предложений, пожеланий и критики. В числе выступающих были: председатель Общества уйгуров Кыргызской

Республики Н. Базаков, Абликим - хаджи, Аркин, Ибрагим Касым, Маджит - Тай, Абдурашит Нурдин, Турсун-Тай Салимов, Осман, Альямат, Аблиз Керим, Тохтоходжа - хаджи, Идрис - аджи и многие другие.

Все выступающие сошлись во мнении, что учредителем газеты должно быть Общество уйгуров "Иттипак", все вопросы должны решаться внутри нашей диаспоры, иначе без взаимопонимания мы никогда не добьемся намеченных целей, и наши благие намерения приведут нас к нежелательному исходу.

P.S. В самой верхней части газеты "Иттипак" нарицательными стали написанные строки "Куч бирликтэ, иш умликтэ" ("Сила в единстве, успех в дружбе"). Так давайте же работать в духе этого лозунга, и мы уверены, что преодолеем все препятствия возникающие в нашей жизни.

Назым Кембри

Всемирная информационная уйгурская сеть

Собственный корреспондент Абдулла Памир сообщает: В районном центре Лобнора, который расположен в 10 км. от г. Корла находится в/ч 3824. В складах этой части хранятся боевые снаряды. 1 января 1999 г. неизвестными лицами совершен поджог этих складов. В результате поджога погибли 21 человек, 6 ранены. 18 автомашин сгорели дотла. Превращено в пепел все имеющееся добро различного назначения. Этот случай китайские правители пытались держать в тайне, но близлежащие районы узнав об этом, распространили их соответственно за пределы своего района.

7 января в г. Урумчи с 14 тюрем (320 заключенных) перевели в тюрьму г. Сичивен.

В урумчинской тюрьме "Божахова Лода Ван" было уморено голодом 28 политических заключенных. Впоследствии их смерть мотивировали попыткой к побегу из заключения.

В январе 1999 г. в г. Шанхае было подорвано ведомство госбезопасности Намтон, где погибло 18 сотрудников, затем жители вышли на демонстрацию с требованиями: "Китайской Республике нужна демократия", "дойой коммунизм", "построим свободную демократическую китайскую республику", "да здравствует Гоминьдан", "свободу малочисленным народам".

Командующий Военно-Морским флотом Китая Зы Ю Гай с множеством военных секретных материалов сбежал в Тайвань. Среди военного персонала началась паника. В настоящее время в Китае есть

люди готовые за деньги продать все, и этот список растет с каждым днем.

12 января 1999 г. в провинции Жу, в Гуяне, где расположено милицееское учреждение произошел взрыв, после чего погибло 13 человек.

13 января 1999 г. Китайское демократическое движение вышло на демонстрацию в количестве 10 000 человек. В этой связи, внутри Китая, всех уйгуров занятых предпринимательской деятельностью бросили в тюрьмы.

В Шиджа, Чуане у торговцев виноградом конфисковали весь товар, арестовали 24 мужчин и 7 женщин.

Новости из Турецкой Республики. Газета "Ены шэлэк" сообщает вести на 10 февраля. В Пекине организация по защите прав человека заострило свое внимание на смертные казни совершаемые в Восточном Туркестане. Организация обратилась к Европейскому Сообществу с просьбой протеста против подобных действий китайских властей. А между тем в ВТ уже расстреляно 11 человек.

Собственный корреспондент Абдулла Памир сообщает: 16 февраля 1999 г. местные жители обезглавили сотрудников политотдела госбезопасности г. Хотана Жүрөт и Мухаммед Имөра. По данным жителей, они наказаны за измену своему народу и за прислуживание китайским чиновникам. После этого события, положение в г. Хотан стало чрезвычайно строгим.

В этом же городе оказывая "любезности" директор автошколы Касым Ясын, устроил китайским чиновникам банкет на сумму 20 000 юаней. Очень скоро дом Касым Ясына был подожжен, а сам Касым с женой еле спасся. В настоящий момент он находится под наблюдением.

Правительство Китая из ведомства госбезопасности г. Урумчи уволило с работы двух сотрудников - Ахмета Иммина и Айсу Турсуна. Причиной тому послужило то, что двое граждан совершали молитву (намаз). Спустя три месяца после увольнения, ведомство констатировало о том, что эти двое выдали государственную секретную информацию. Ахмет Иммин и Айса Турсун были арестованы и посажены в Дачан - тюрьму г. Ланжу. Еще спустя три месяца, семьям были возвращены их мертвые тела, по словам надзирателей заключенные были расстреляны при попытке к бегству.

В г. Урумчи приговорены к смерти 11 человек из которых 2 человека кыргызской национальности. МИД Кыргызстана узнав об этом просило Правительство Китая облегчить их участь. Просьба не была удовлетворена и заключенные были расстреляны.

Организация "Единство ВТ" с 1990 г. является информационной сетью в Европе. Ее функции заключаются в доведении сведений до международных организаций о событиях происходящих в ВТ. На этом съезде приняли участие почетный председатель "Единства ВТ в Европе", председатель фонда А. Ю. Алптекина - Аркин Алптекин, а так же

председатель съезда уйгурской молодежи мира Умар Канат, председатель исполнительного комитета Долкун Айса, директор информационного центра ВТ Абдужалиль Каракаш, глава движения "Азат Турк" в Баварии Музаппар Каплан, профессор университета исторического факультета в Анкаре доктор Аркин Амят и многие другие лица зарубежья. Среди представителей были 120 членов организации "Единства ВТ в Европе".

Курултай открыл председатель "Единства ВТ в Европе" Аскарджан. Он ознакомил всех с годовой деятельностью и финансовым состоянием текущего года. Затем начались выборы. Кандидатом на пост "Единства ВТ в Европе" были представлены Аркин Алптекин, Анварджан и Аскарджан. В ходе выборов Аркин Алптекин и Анварджан дали самоотвод и предложили на этот пост Аскарджана. Присутствующие единогласно выбрали Аскарджана вновь на занимаемый пост. Кроме выбора председателя, был выбран исполнительный совет в составе 9 человек: зам. председателем стал Абдужалиль Каракаш; секретарем Адыл Нурдун; зам. председателем по финансовым вопросам Анварджан; членами постоянного совета избраны Абдужалиль Амят, Мирал Канат, Анвар Норуз, Мархаба Ражап, Султан Закир.

Недавно состоялись концерты ансамбля "Умүт", Общества уйгуров "Иттипак" Кыргызской Республики. Первый концерт состоялся 10 февраля в с. Покровка, а затем ансамбль выступил 20 февраля в г. Кара-Балте.